

Spěšnje čitać kaž blysk – tute słowa hižo znajemy!

ławka	łuka	časnik	łopjeno	jabłuko
łuža	łožo	čitam	čapka	łód
Józef	całty	wječor	wječor	čaj
čerwjena	butra	črije	honač	nóż
nós	wačka	Łužica	fijałka	wšitko
čaka	črije	kačka	módra	hólc
šnóra	jónu	cokor	česak	kóčka
žaba	kuchnja	Achim	Hilža	hižo
žona	kožuch	twarožk	leži	běži
worjeh	wucho	lochki	suchi	morchej
měch	mucha	kuchnja	morchej	worjeh
dwě	jě	dwě	hěta	lěs
rěpa	rěbl	brěza	rěka	Jěwa
měsačk	měch	rěpa	jěž	lěkar
jě	směje	město	bě	ně
wě	šula	šija	šawl	wuši
šuler	šulerka	zešiwk	naša	waša
šalka	štom	šrub	šat	fala
fibla	elefant	tafla	Franciska	knefl
fila	Franc	Feliks	luba	luby
bajka	Beno	blido	barba	baba
banana	bul	bubon	bluza	barik
ryba	banana	bow	butra	hat
Hanka	Hinc	honač	kniha	hora
nohajcy	hamor	hort	Herta	twarimy

Přispomnjenja k džěłowemu łopjenu: Tute džěłowe łopjeno sym wuwila po hodownych prózdnicach. Tu jewja so wšitke słowa hač k pismikej „ó“ z fible a pisanskeho zešiwka, kotrež su šulerjo dotal čitać a pisać nawuknyli. Šulerjo mějachu nadawk, sej jedyn stołpik wupytać a čitać zwučować. Wulke wjeselo knježeše při tym, hdyž so čas, kiž bě za čitanje stołpika trěbny, napisa. Po pilnym zwučowanju doma so čitanski čas wězo polěpši a šulerjam so z tym wuwědomi, zo je pilne zwučowanje trěbne, jeli chcedža so z dobrymi čitarjami stać.